

KEIKALLA

Unto Jutila

Unto Jutila (s. 5.12.1944 Kalajoella, k. 5.3.1992 Toholammilla) oli itseoppinut harmonikkataiteilija. Hän toimi 8-vuotiaasta alkaen ensin soittajana sekä yksin että eri kokoonpanoissa, sitten myös säveltäjänä ja harmonikansoiton opettajana. Lähemmin Jutilan ura on esitelty kirjassa [Rapsodia harmonikalle](#) (toim. Sinikka Jutila, Modus Musiikki OY 2017).

KEIKALLA

Keskipohjalaisille tanssimusiikin ystäville Unto tuli hyvin tutuksi mm. 1960-luvulla vaikuttaneissa orkestereissaan, aluksi Alpo Ylitalon yhtyeessä ja sen lopetettua omaa nimeään kantavissa yhtyeissä. Tätä ennen hän oli jo 1950-luvun lopulta alkaen soittanut kavereidensa kanssa perustetussa orkesterissa Kalajoella ja jo 1950-luvun alkupuolella tansseissa eri kokoonpanoissa tai yksin. Alpo Ylitalon Yhtye ja Unto Jutilan yhtyeet tulivat tunnetuiksi kautta maan kuin myös länsinaapurissa, jossa keikkailivat. Aina vuoteen 1978 asti kuuluivat orkesterin vakiokokoonpanoon Unton lisäksi Folke Neunstedt ja Pekka Himanka.

Unto Jutilan Yhtye 1968. Holger Moisio – saksofoni, Gunnar Backlund – basso, Folke Neunstedt – rummut, Unto Jutila – hanuri ja Pekka Himanka – laulu.

KEIKALLA

Vuonna 1967 Unto perusti Folke Neunstedtin kanssa 14-miehistön big bandin Kokkolaan (kuva yllä). Orkesterin soitinvalikoimiin kuului puhallinsoittimien lisäksi piano, kitara, basso ja rummut. Näin suuren orkesterin toimintaedellytyksenä oli, että kaikki soittajat tunsivat nuotit. Osa soittajista opiskeli musiikkiopistossa. Tähän orkesteriin kuuluivat: Eero Kiviaho ja Leo Tuomaala (alttosaksofoni), (Kalervo) Endo Mäkinen, Lasse Grahn, Göran Hägg ja Tor Holmqvist (tenorisaksofoni), Mikko Haavisto (pasuuna), Tapani Lamminniemi, Håkan Mäkelä ja Taisto Lehto (trumpetti, Folke Neunstedt (rummut), Kauko Mattila (kitara) ja Paavo Honkala (basso). Unto soitti pianoa ja toimi orkesterin kapellimestarina sovittaen myös kaikki orkesterin esittämät kappaleet.

Unto Jutila oli perustamassa kahta merkittävää harmonikkamusiikin tapahtumaa Keski-Pohjanmaalla, Särkät Soi Kalajoella (1974 – 1985) ja Toholammin Harmonikkaviikko (1986 – 2005).

1970-luvun lopulla Untolla todettiin diabetes, minkä vuoksi hän jättäytyi pois nimeään kantaneesta yhtyeestä, tietäen että sairauden ja keikkailun yhteensovittaminen tulisi olemaan mahdoton yhtälö. Hänen elämänsä loppuvuotia vaikeutti myös silmäsairaus, mikä rajoitti jokapäiväistä elämää. Sairaudet eivät kuitenkaan estäneet sävellystyötä eikä julkisia esiintymisiä. Unto Jutila menehtyi äkilliseen sydänkohtaukseen kotonaan 5. maaliskuuta 1992 47-vuotiaana, aivan liian nuorena. Hänen voimansa oli rakkaus harmonikkaa kohtaan: siitä versoivat kiinnostus, innostus ja tahto soittaa, säveltää, opettaa sekä keskustella kaikesta musiikkiin ja soittimeen liittyvästä.

Unto Jutila julkaisi seuraavat äänitteet vuosina 1972 – 1987:

[Kalajoen markkinoilla](#) (1972), [Hilpeä hanuri](#) (1977), Hanuri ja hattu (1979), [Ranskalainen visiitti](#) (1983) ja [Kuutamosenadi](#) (1987).

Unto Jutilan jäämistöstä löytyi pari c-kasetillista musiikkia, josta on kostettu soittolistat: Unto Jutila 1967 – 1968 ja [Pekka Himanka & Unto Jutilan Yhtye 1967 - 68](#)

Soittajakavereiden tallenteita: [Unto Jutila Quintet Studiossa](#) (1980-luvulla)